

LA CHANDELLE DE MONTRÉAL

CÂNDELA

DE MONTREAL

Revistă de informații culturale – Știri din comunitatea română

Revue d'informations culturelles – Nouvelles de la communauté roumaine

Anul XI, Nr. 5

– Noiembrie – Decembrie 2007 –

32 pagini

Sumarul numărului

<i>Pastorală la Nașterea Domnului Iisus Hristos</i>	1
<i>Ion Banu – un om de excepție</i> Victor Roșca.....	1
<i>Anunțurile comunității</i>	2
<i>MESAJ</i> Traian Bănescu, Președintele României.....	3
<i>Cântec de Crăciun</i> devenit cântec popular.....	5
<i>RUGA DE CRACIUN</i> George Filip.....	5
<i>COLINDA PRIBEAGA</i> George Filip.....	5
<i>Din activitățile Scolii Duminicale a Bisericii "Buna Vestire"</i>	6
<i>Reflecție la sărbătoarea Sfântului Mucenic Ștefan</i> Prea Cucernicul Domn Radu Roșcanu,.....	9
Protopop mitrofor.....	9
Fericirea Ionut Caragea.....	10
*pe drumul de țară Ionut Caragea.....	10
*revoluția sângelui Ionut Caragea.....	10
Avem timp Octavian Paler.....	11
Parabole de l'Homme et de la Forêt Miruna Tarcău.....	12
Povestea lui Toma Stelian Paul Dăncescu.....	13
Un poet al credinței - Liviu-Florian Jianu.....	13
Salon du livre de Montréal Victor Roșca.....	14
Miruna Tarcău : "Războiul Titanilor - Alegerea lui Selenae" Ionuț Caragea.....	14
Crăciun Cristina Fialcovich – Rep. Moldova.....	15
Suggestion Daniel Manolesco.....	15
Scrisori de Craciun Dr. Mirela Baranci.....	15
INTRE Tu Si EL - FIUL Roxana Vornicu-Sturzu.....	17
Versuri din stele George Filip.....	17
Ecouri la lansarea unei cărți Eliptica de George Filip Anamaria Emilia Vasadi.....	18
SCRIIND DESPRE AMERICA – de Alex Cetățeanu Marian Barbu.....	19
O EXCURSIE DE NEUITAT Wladimir Paskievici.....	21
Creația și rostul ei – III – Nicolae Teișanu.....	22
<i>Jurnal de călătorie Vânătoare în mlaștinile Oubangui-Giri (II)</i> ing. Alexandru Sandu.....	25
Mémoire à la Commission Bouchard - Taylor Mme Monica Matte Présidente, Mouvement de Solidarité Québec-Roumanie.....	28
Les conditions de vie des aînés Mme Monica Matte Présidente, Mouvement de Solidarité Québec-Roumanie.....	29
<i>18 ani de la revoluția furată (Sfârșitul iluziilor)</i>	30
<i>Mesaj la o sărbătorire</i> Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.....	32

Cuvântul Părintelui Paroh Liviu Alexandrescu, de la Biserica „Buna Vestire”

Pastorală la Nașterea Domnului Iisus Hristos

„Hristos Se naște, măriți-L! / Hristos din ceruri, întâmpinați-L! / Hristos pe pământ, înălțați-vă, / Cântați Domnului tot pământul!”

Iubiti credincioși!

Intre toate sarbatorile crestine, nu este alta bucurie mai mare decat Praznicul Nasterii Domnului, numita si „mama sarbatorilor crestine”, aducandu-ne aminte ca Dumnezeu S-a coborat printre noi, muritorii: „Sa se nasca si sa creasca, sa ne mantuiasca”

Praznicul Nasterii Domnului este praznicul bunatatii si iubirii Lui Dumnezeu, caci acum a hotarat sa trimita pe Fiul Sau in lume, sa stearga pacatele, care separau oamenii de Dumnezeu.

continuare în pag. 3

File de istorie

Ion Banu

– un om de excepție Victor Roșca

„Cel care cucerește pe altul este tare, cel care se cucerește pe sine este puternic.

Fericirea adevărată n-o are, nu poate s-o aibă decât cel care o dă. Și ca s-o dai nu e nevoie decât s-o ai. Și, ca s-o ai, trebuie să începi s-o dai” (Reflecții - Ion Banu)

Ion Banu este unul dintre puținii oameni pe care i-am cunoscut și care s-a cucerit pe sine. Invalid de război de la vârsta de 21 de ani, el a purtat în oasele unui șold un glonț ce îi strâmbase șira spinării. Pe lângă faptul că își cucerise trupul suferind, stăpânindu-l cu multă voință, el își cucerise și spiritul făcând din el un izvor de înțelepciune. Care din cititorii Candelei de Montreal n-a gustat din sfaturile „reflecțiilor” sale, scrise și publicate în fiecare număr al revistei din ultimii șase ani? Ion Banu a fost un temerar care și-a convertit suferința în înțelepciune și care a revărsat-o apoi cu multă dăruire în toate scrierile sale. Și ce este mai important, el a știut să fie fericit, depășindu-și inconvenientele infirmității, găsimu-și preocupări care la 84 de ani nu sunt la îndemâna oricui: citea ziare și reviste pe internet, scria, participa la un concurs de șah pe internet etc.

Pentru a înțelege de ce a fost un om excepțional, iată viața lui:

S-a născut la 8 iulie 1923 în satul Toporașul, comuna Jiția, județul Vrancea, din părinți țărani munteni, al doisprezecelea copil.

continuare în pag. 4

Mesaj de la Președintele României Traian Bănescu

Cititi în pagina 3

Fericirea Ionut Caragea

Fericirea este un concept atât de relativ.

M-a fascinat ce spunea Freud: "Fericirea este visul unui copil realizat la vârsta adultă". Numai că adulți fiind, am uitat să mai visăm, am uitat să fim copii. Am devenit contabili, economiști, psihologi, doctori în dragoste, dar am uitat să fim și copii. De aceea suntem indiferenți, reci. De fapt nu căutăm fericirea, căutăm doar un concept utopic, o definiție din dicționar. Suntem pragmatici. Nu ne mai permitem să fim fericți, nu mai avem timp. Trebuie să rămânem echilibrați, cât mai insensibili, dacă se poate - invulnerabili. Asta ne va face mai puternici?

Sunt dușmanul acestui gen de gândire. Nu reprezintă decât atitudinea unor lași ce fug de încercările inerente care apar în viață atunci când iubești. Sunt un extremist al iubirii. Prefer să sufăr decât să nu-mi pese, prefer să mă doară decât să simt plăcere fără sentiment. Prefer să iubesc decât să pretind că iubesc, să mă prefac că iubesc, să mă amănesc că iubesc. Prefer să scriu și să urlu întregii lumi că exist și iubesc.

Detest oamenii care spun: țin mult la tine! Sunt niște ipocriți.

Le este frică să iubească. Le este frică să se dăruiască cu adevărat.

Sunt prea preocupați de orgoliul lor, de persoana lor. De fapt se simt atât de bine, nu sunt deranjați de nimic, nu vor suferi deloc în caz de nu merge ceva pentru că nu se vor implica cu adevărat.

Vor spune: sunt așa cum sunt, nu-ți convine, mergi în altă parte...

Suntem așa cum suntem? Privește în oglindă și întreabă: cine sunt eu?

Romain Roland spunea că "Fericirea înseamnă a-i cunoaște limitele și a le iubi".

Am căutat vreodată limitele? Nu mă refer la performanțe intelectuale, la acumulări materiale sau la sporturi extreme. Am iubit suferința, boala ca pe un semn divin? Am iubit când am iubit? Ca și când am face dragoste cu Dumnezeu? Sau singura limită pe care am atins-o vreodată este doar orgasmul fiziologic? Iubirea, o mișcare mecanică, repetitivă, în care pretindem că suntem zei. Nu-l condamn pe Kant pentru ceea ce a pierdut. Cum de asemenea nu-l condamn pe Iisus pentru ceea ce nu a făcut. Cum de asemenea nu mă condamn pe mine pentru ceea ce sunt. Important este că înțeleg ceva.

Important este ca tu să înțelegi ceva. Următorul pas depinde numai de noi.

Abbé Delille spunea că "Fericirea aparține celui ce face fericți".

Gândește-te, câți oameni ai făcut fericți pe parcursul vieții tale? Vei descoperi că ai lăsat în urmă numai persoane triste, suferinde, decepționate, bolnave. Persoane marcate pe viață. Dar ce-ți pasă ție? Nu ești tu de vină. Nu ai promis nimic. Doar fericirea ta contează și tu nu trebuie să lupți pentru a o obține. Ea vine de la sine pentru că tu o meriți. Tu deții atuurile fericirii. Tu ești magnetul. Tu ești liderul. Tu ești cel care nu trebuie să sufere.

Ți se pare că sunt prea dur cu tine?

Sau consideri normal faptul că dacă îi faci pe alții fericți, ți se cuvine și ție de la Dumnezeu un gram de fericire? Și dacă nu vei primi, îl vei ignora? Vei spune, ce fel de Dumnezeu este acela care lasă atâta suferință în lume, atâta suferință în inima mea? Îți vei plânge de milă și vei nega Dumnezeul din tine? Tu ești responsabil pentru tot ce se întâmplă în jurul tău iar ca să atingi fericirea cu vârful degetelor, trebuie să începi prin a-ți schimba atitudinea.

Nu pot fi indiferent, nu amaceastă calitate a ta. Însă nu-ți voi putea spune care este calea ta. Am și eu contradicțiile mele. Între ceea ce simt și ceea ce gândesc, între ceea ce gândesc și ceea ce scriu. Minte este uneori trădătoare de suflet. Dar asta mă face să-mi pun mereu întrebări... Eu nu vin cu o rețetă, eu vin cu o contradicție. În interiorul contradicției se află cheia.

Mereu stălesc cuvântul plăcere. Iubirea nu-mi place când dă și când cere... Sunt un extremist al iubirii. Acuma stau și rescriu lumea. Și cu fiecare cuvânt, mi se scurge o picătură de viață.

*pe drumul de țară Ionut Caragea

viața trece liniștită, monotonă
ca o căruță trasă de-o gloabă
pe drumul de țară
la biserică bat clopotele
cineva se roagă
cineva se pregătește
să moară
unii își scot pălăriile
și zâmbesc ciudat
alții se opresc din fumat
din când în când latră câinii
copiii îi alungă cu pietre
femeile plâng și-mbătrânesc
pe vetre
viața trece liniștită, monotonă
ca o căruță trasă de-o gloabă
pe drumul de țară

*revoluția sângelui Ionut Caragea

camarazii mei viermii :
unicii perpetuum-mobile (George Filip)

sângele țipă ca din gură de șarpe
viermii călătoresc pe drumul
mătăsi
zilele trec nepăsătoare, mioape
omul își ține cuțitul la brâu
ca pe-un frate
ce palide priviri se-agață
de catapetasma trupului
ce ignoranță ne bântuie sufletele
suntem buni doar ca răspunsuri
la întrebări fără sens
oh, dragoste înlănțuită pe muntele
Erebus
ce palide priviri se-agață
de catapetasma trupului
câte noduri gordiene mai sunt
pe firul vieții
câți poeți mai dorm cu sabia-n teacă
și câte inimi mai bat în surdină
îmbătându-se cu propriul sânge